

Noah og Gala 6 - Julemagi

Thomas Arnt og K. L. Berger

© 2025

1. udgave, 1. oplag 2025

Forlag: Hi Reader, Danmark, hireader.dk

Omslag og illustrationer: Sabine Baudtler-Vedersø, sketchesbysabine.com

Layout: Simon Zander, simonzander.dk

Tryk: Scandinavian Book, Århus

ISBN 978-87-94320-77-1

Det er ikke tilladt at kopiere fra denne bog uden tilladelse fra forlaget.

Det er tilladt at citere med kildeangivelse i anmeldelser.

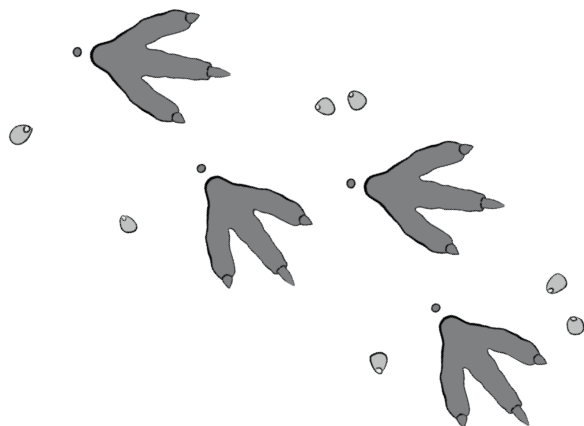
NOAH & GALA

Julemagi

Thomas Arnt og K. L. Berger

KAOS I PAKKELAND

Den røde kane drønedes hen over den mørke nattehimmel. Julemanden havde et fast greb i tøjlerne til de magiske rensdyr. Den frostkolde vind rev i hans hvide skæg, mens han drev kanen frem. Hans skarpe øjne var fastlåst på et flyvende objekt ude i horisonten, som de nærmede sig. Målet blev ved med at skifte retning, men julemandens kane var ikke uden evner.

“Kom så! Rudolf! Vi indhenter dem. Kom så, drenge!” brølede julemanden med sin dybe røst.

Det gav et ryk i hele kanen, da rensdyret i front satte farten op. Dets røde snude lyste op i vinterens mørke.

I takt med at de nærmede sig deres mål, blev det mere tydeligt, hvad det var, de forfulgte. Hvad det var, der havde stjålet alle børnenes legetøj.

Julemanden kneb øjnene sammen. Han kunne ikke tro sine egne øjne.

Gavetyvenes fartøj var sølvfarvet.

En ufo. Et rumskib af den type, som menneskerne omtalte som en flyvende tallerken.

“Ved alle knastørre klejner!” brummede julemanden, da de kom op på siden af ufoen.

Det ikke-jordiske fartøj prøvede atter en gang at ryste sine forfølgere af, men med Rudolf i front havde det ikke en chance.

“Læg jer tæt op af dem!” råbte julemanden og slap tøjlerne. Rensdyrene reagerede med det samme. Nu lå kanen side om side med ufoen.

Med en overraskende lethed trådte julemanden op på kanens kant og sprang.

Der lød et hult KLONK, da hans sorte støvler landede på det sølvfarvede metal.

“Noah!” råber mor inde fra stuen.

Med et suk slukker Noah for lydbogen på sin mobil. Det er tredje gang på en halv time, at mor kalder på ham. Det er, hver gang han lige er nået til et godt sted i Nordpolens helte.

“Hvad er der?”

Intet svar.

“Mor?” prøver han igen. Lidt højere. “Hvad er der?”

Mon jeg skal rejse mig? tænker han. Eller er det ligesom de andre gange?

“Hvad tror du, det er denne gang?” spørger han hønen Gala, der ligger og putter ved siden af ham på sengen. “Om jeg har pakket?”

Gala åbner det ene øjne og kigger søvnigt op på Noah. “Gok?”

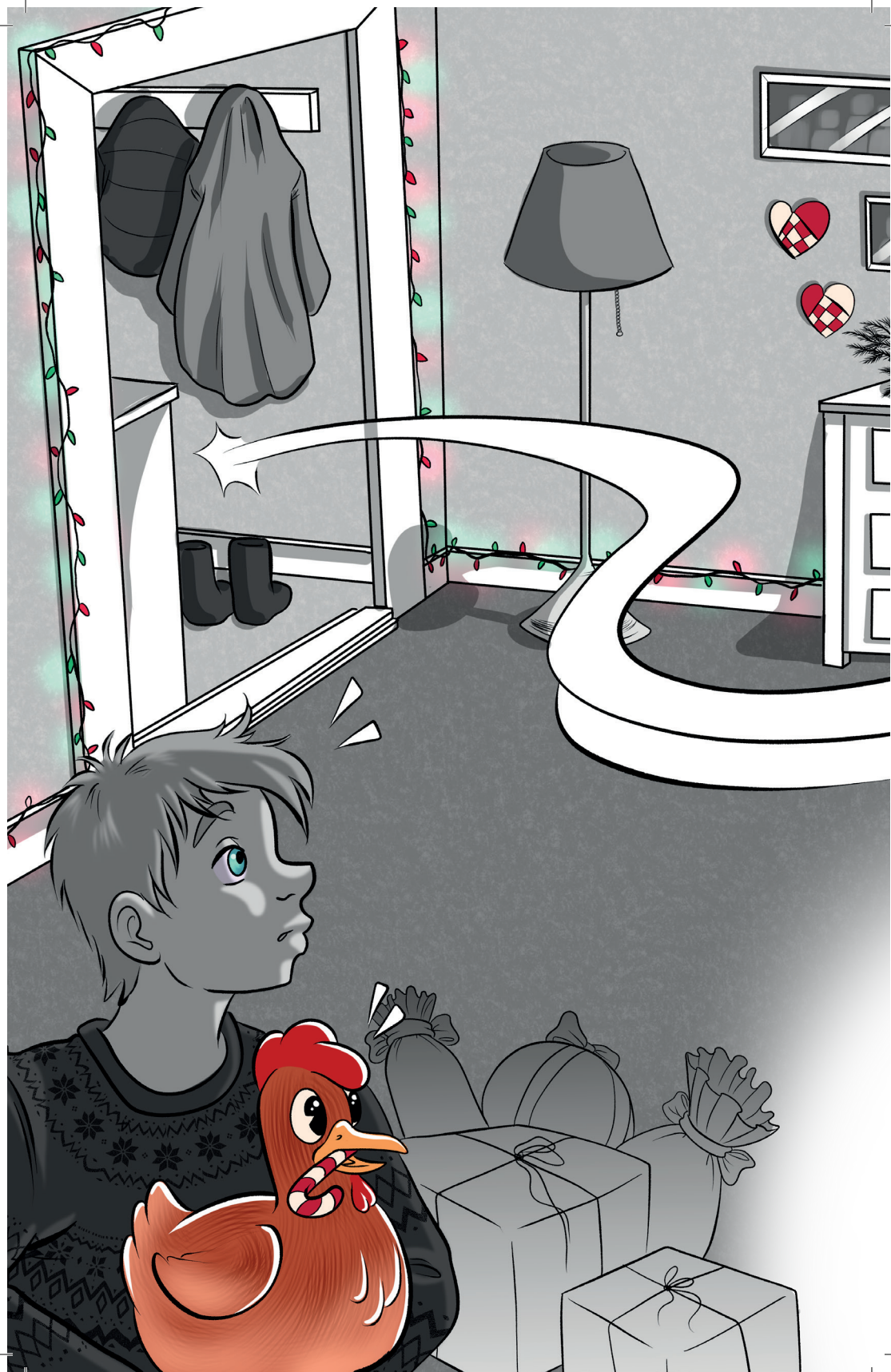
Han rejser sig og propper sine høretelefoner ned i den godt fyldte taske.

“Noah! Har du ...?” Døren bliver brat åbnet til Noahs værelse. Mor, iført morgenkåbe og håndklæde om håret, kommer væltende ind. Hendes ansigt er helt rødt efter badet. Hun går i stå midt i det hele. “Øh ... Hvad var det nu, jeg skulle sige?”

Noah kigger på sit ur. Der er stadigvæk en time til, at de skal køre. “Om jeg har pakket?”

“Hvad? Nåh! Ja! Du har pakket, ikke? Har jeg allerede spurgt om det?” Mor er ved at falde over Noahs pakkede taske på gulvet. Hun står med en krøllet liste i hånden. “Men du har altså pakket til tre dage?”

“Ja, til tre dage. Ligesom du sagde. Også en pæn bluse til juleaften.” Noah skæver til mor, som drejer

rundt om sig selv som en defekt robotstøvsuger.
“Og en hue og vanter. Også til Gala.”

Mor nikker og mumler noget for sig selv. Fra en lomme i badekåben finder hun en anden liste frem, som hun begynder at gennemgå. Så drejer hun lige et par ekstra gange rundt om sig selv, inden hun forsvinder ud af værelset. Døren glemmer hun at lukke efter sig, så Noah kan høre hende snakke med sig selv inde i stuen.

Gala strækker sig ovre på sengen. "Gok?"

"Ja, hun er altså mere underlig end normalt," svarer Noah og kaster sig ved siden af Gala. "Det er, fordi vi skal til mormor og morfar i år."

"Gok gok." Gala hopper ned og hen til reolen, hvor der står et fotoalbum. Med sin vingspids får den brune høne hevet det fra hylden og ned på gulvet. Med næbbet begynder hun at bladre rundt.

Noah ryster på hovedet. "Nej, du har ikke mødt dem før."

"Gok?" Gala lægger hovedet på skrå.

"Det er dem her," siger Noah og samler albummet op og peger på et billede af to ældre mennesker. En meget stor mand med gråt fuldskæg står sammen med en lillebitte dame med kort, krøllet hår. "Vi ser dem ikke normalt."

Det er faktisk virkelig sært, at vi aldrig er sammen med mormor og morfar. Måske er de sådan nogle hemmelige agenter, der lever i skjul?

Sammen med Gala går han ind i stuen, hvor mor har gang i hårtørreren, samtidig med at hun fylder sin egen taske med utallige julesweatere. Det ser ud til, at hun pakker til at være væk i en måned og ikke tre dage. Og så er der gaverne. Noah er lidt i tvivl om, hvor han selv kan sidde i bilen med alle

de gaver. Mor har selv lavet dem allesammen. Der er krukker, malerier, halskæder og en hel del ting, hun kalder for *praktiske kunstinstitutioner*. Det aner Noah ikke, hvad er, men det fylder i hvert fald meget.

“Uh! Hej, skat!” Mor gør et lille hop, da hun opdager Noah. Hun kigger straks på uret i køkkenet. “Har vi travlt? Er det nu? Nej ... Pyha. Har du pakket?”

Noah kan ikke lade være med at grine og peger ind på sit værelse.

“Ja. Jeg har pakket. Til tre dage. Også til Gala.”

“Gala?” Mor kigger ned på hønen. Hun griner pludselig på en meget sær måde. “Nå ja! Gala. Hønen. Hej, Gala. Ja, undskyld. Jeg ved ikke lige, hvor mit hoved var. Mars, måske!”

Er hun ved at blive helt tosset? Det har været sådan, lige siden hun kom og fortalte, at vi skulle fejre jul i Klippesund. Hos mormor og morfar. Måske har de været på en vigtig opgave for staten? Så for at beskytte os har de holdt afstand. Måske noget med aliens? Eller lejemordere?

Gala flyver over og sætter sig på en af de mange poser med gaver. “Gok.”

Mor slukker hårtørreeren. “Gud ja! Dem må vi

huske! Hvad er en juleaften uden julegaver? Det kan man da ikke.”

Sådan fortsætter det den næste times tid, indtil de endelig låser døren til lejligheden og slæber taskerne ned til bilen.

“Hej med jer tre. God jul,” hilser hr. Mikkelsen, som er ved at sætte en rød sløjfe på julekransen på døren. Han peger på de fyldte tasker og poser. “I skal måske fejre jul hos familien i år?”

“Ja, hos mine forældre,” pruster mor i farten med første læs. “Og god jul til dig.”

Hr. Mikkelsen vinker til Noah og Gala.

“Så skal du rigtig hygge med mormor og morfar. Det lyder hyggeligt.”

Det ved Noah ikke rigtig, hvad han skal svare til. Han vinker bare tilbage det bedste, han har lært.

Både Isabella, Mathias og Charlie har også deres bedsteforældre med til fødselsdag. Jeg kan knap nok huske dem. Er det tre år siden? Fire år siden? Jeg var da startet i skole.

Noah kaster sin taske om i bagagerummet og åbner døren for Gala, så hun kan hoppe ind.

Det tager dem tre gange at få tømt lejligheden for gaver. Noah kigger ud ad bagvinduet på bilen. Der er helt fyldt op med gaver. Selv på bagsædet, ved

siden af Noah, er der fyldt op. Det betyder, at Gala må tage turen i skødet på Noah, så hun ikke bliver væk i kulørt papir.

Jeg er altså nødt til at spørge mor.

Han spænder selen. Bilen starter. De kører ud af parkeringspladsen. Noah venter til, at mor er kørt ud af Flintrups værste trafik og er kommet ud på landevejen. Det er mest sikkert på den måde, ved Noah.

“Du ... mor?” starter Noah. Dyb indånding.
“Hvorfor ser vi aldrig mormor og morfar?”